

HEN VINDEN WE SYMPATHIEK...

Verraad

Er zijn inderdaad constanten in onze voor- en afkeuren voor beroemdheden. Zo is er vaak weinig sympathie voor mannen en vrouwen die hun faam cadeau gekregen hebben, voor wie succes 'te gemakkelijk' kwam – Betty bijvoorbeeld van de realityshow *Big Brother*, vergaarbak van de talentlozen. Of vrouwen (mannen) van. Victoria Beckham kon jarenlang geen voet verzetten zonder een storm van kritiek te oogsten, omdat zij leek te surfen op de naam en de verdiensten van haar voetballende man David.

Toen David Beckham vijf jaar geleden vreemd ging met Rebecca Loos, was het niet hij maar Victoria die in giftige commentaren de schuld kreeg. Dan had ze maar in Madrid moeten zijn, waar hij voetbalde, in plaats van in Londen haar zieltogende muziekcarrière nieuw leven proberen in te blazen. Ondertussen lijkt het tij voor Victoria gekeerd. Met haar klerencollectie heeft ze een bescheiden plekje veroverd aan het modefirmament. En na zoveel klappen te hebben gekregen, bewonderen mensen het dat ze zichzelf elke keer weer overeind hijst. Mensen houden van celebs die hebben moeten vechten. Ze gunnen haar nu zelfs een dochtertje.

Zo vergaat het velen: aan de borst gedrukt het ene moment, de woestijn in gestuurd het volgende. Kate Winslet bijvoorbeeld gold jarenlang als een van de sympathiekste der filmdiva's. Vooral omdat ze net dat beetje ronder was dan de gemiddelde wandelende tak in Hollywood en zich daarvoor weigerde te schamen. In interviews fulmineerde ze tegen de dwang van het slankheidsideaal. Ze gaf vrouwen het gevoel dat het oké was om zichzelf te willen zijn. En toen ging ze op dieet. Meteen veranderde de toon in de commentaren.

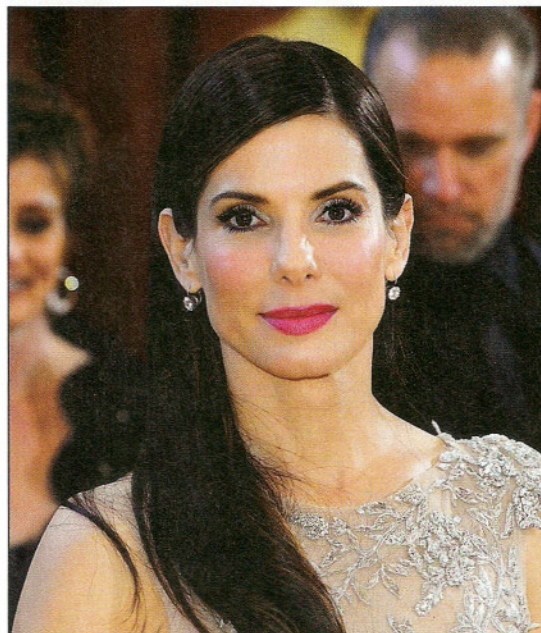
Mensen hebben er een hekel aan wanneer ze hun sympathie bij iemand leggen en die plots de regels van het spel verandert. Ze voelen zich dan verraden. Zo verging het ook Madonna, lang bewonderd door veel vrouwen om haar *blonde ambition*. Tot ze krampachtig aan zichzelf begon te prutsen om er eeuwig 25 uit te zien.

Jennifer Aniston. © rtr

Kim Clijsters. © pn

Sandra Bullock. © pn

TREND

KIM
CLIJSTERS
EN SANDRA
BULLOCK
GEVEN DE
INDRUK
DAT ZE
**MET BEIDE
VOETEN OP
DE GROND
STAAN.**
ANGELINA
JOLIE DOET
DAT NIET,
INTEGENDEEL

... EN AAN HEN HEBBEN
VELEN EEN HEKEL

Gisele Bündchen. © pn

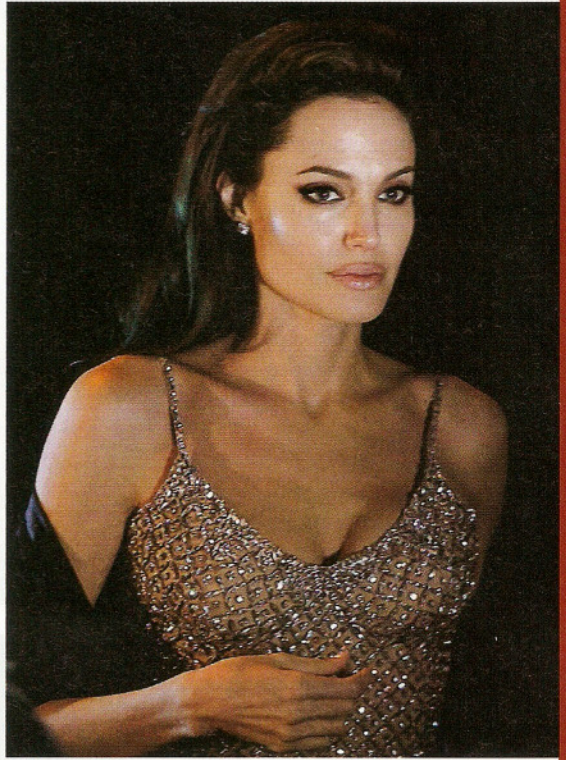
Britney Spears. © big

Linda De Win. © mm

Paris Hilton. © pn

Angelina Jolie. © rtr

Kate Winslet. © big

MENSEN HEBBEN ER EEN HEKEL AAN WANNEER ZE HUN SYMPATHIE BIJ IEMAND LEGGEN EN DIE INEENS DE REGELS VAN HET SPEL VERANDERT. ZOALS KATE WINSLETT DIE PLOTS VERMAGERDE

Kletsen

'Uit Amerikaans onderzoek blijkt dat er vier redenen zijn voor mensen om zich te identificeren met beroemdheden', zegt Olivier Driessens. De celebrity is een ideaal – de perfecte man of vrouw; de celebrity is een inspiratiebron: dankzij hem of haar weet je wat je je kind moet aantrekken of hoe je je huis moet inrichten; hij of zij is een manier om de realiteit even te vergeten. 'Of de celebrity is een rolmodel – een voorbeeld voor het eigen gedrag.'

Tezelfdertijd gebruiken we de perikelen uit de levens van beroemdheden om onze eigen gevoelens of ideeën af te toetsen. Als we bij de kapper – uiteraard – lezen over actrice Sienna Miller, die gevallen is voor de charmes van een getrouwde Italiaanse hengst, vragen we ons af wat we daar nu eigenlijk van vinden. Zouden we dat zelf doen? Hoe zouden wij ons voelen?

Kletsen over celebrity's is ook een manier om te weten te komen wat anderen denken. Niets schept een band als gezamenlijk Marie Vinck afkraken rond de koffiemachine. Sommige psychologen vergelijken het met burens in het dorp van vroeger, die over de haag roddelen over lokale figuren. Het is leuk en nadien voelen we ons beter, want anderen neerhalen geeft ons gevoel van eigenwaarde een boost.

Met sommige gedragingen hebben celebrity's het automatisch verkorven. Denken dat ze boven de wet staan, is er zo een. Dat ze een video van zichzelf liet rondgaan in intieme omhelzing met een lichaamsdeel van haar ex of dat ze teert op het fortuin van haar hotelmagnaat van een vader, tot daaraan toe. Maar dat Paris Hilton voor rijden zonder rijbewijs drie dagen de cel in gaat terwijl stervelingen in de Verenigde Staten daar veel zwaarder voor boeten, wordt niet vergeven.

Nog een rode kaart: beroemdheden die (politiek) geladen uitspraken doen. Topmodel en jonge moeder Gisele Bündchen kreeg het onlangs hard te verduren nadat ze zich had laten ontvallen dat borstvoeding bij wet verplicht moet worden. Weinig terreinen liggen zo bezaaid met verraderlijke mijnen als het

moederschap, weinig dingen kunnen vrouwen zo irriteren als andere vrouwen die hun zeggen hoe ze hun kroost moeten opvoeden. Bündchen verspreidde nadien via Twitter een verontschuldiging: alle moeders doen hun best. Maar het kwaad was geschied.

Goede BV, slechte BV

In het spelletje *goede BV, slechte BV* gaan de media niet vrijuit. 'Zij bepalen hoeveel aandacht iemand krijgt', zegt Olivier Driessens, en wie dus in het vizier van het publiek komt te liggen. 'Bovendien bepalen zij mee hoe iemand wordt afgeschilderd. Zij creëren typetjes, steeds terugkerende verhaallijnen voor iemand.' Toen Angelina Jolie dit voorjaar in Venetië filmde met Johnny Depp voor de film *The Tourist*, verspreidden tabloids snel het gerucht dat Depps partner Vanessa Paradis hem de levieten had gelezen over een geplande naaktscène in de douche. Jolie zal eeuwig en altijd de femme fatale zijn die als een sirene getrouwde mannen naar de rotsen lokt. Opvallend bij dit alles is dat vooral vrouwelijke beroemdheden het vaak het hardst te verduren krijgen, vindt Diane Negra, professor Film en Televisiestudies aan de Universiteit van East Anglia in *The Guardian*. Het Britse *Marketing Magazine* liet twee jaar geleden een top vijf van de sympathiekste en onsympathiekste bekende Britten opmaken: de top vijf van de sympathiekste waren allemaal mannen, de andere top vijf telde vier vrouwen.

Negra stelt vast hoe celebritymagazines de afgelopen jaren vooral negatieve verhalen over vrouwelijke beroemdheden publiceren. Ze hakken genadeloos in op hun uiterlijk en vergroten elke vermoedelijke faux pas uit als ware het een staatszaak. Mannelijke celebs lijken op

veel meer begrip te kunnen rekenen, zegt Negra.

Ze geeft het voorbeeld van Britney Spears. Toen zij twee jaar geleden naar een psychiatrisch ziekenhuis werd afgevoerd, stond de close-up van haar verwarde gezicht in de ambulance op alle voorpagina's. Toen acteur Owen Wilson een jaar daarvoor een zelfmoordpoging ondernam, kon hij rekenen op de discretie van de media.

Volgens Driessens heeft het in dit specifieke geval meer te maken met de terughoudendheid van de media bij zelfdoding, om te vermijden dat kwetsbare mensen op ideeën worden gebracht. Maar Negra ziet dit patroon keer op keer terugkomen. Hoe komt het, vraagt zij zich af, dat vrouwelijke celebrity's vaker op vijandigheid kunnen rekenen dan mannelijke?

De slimste mens

Waarom haalt Bart De Wever dankzij zijn passage in *De slimste mens* nieuwe kiezers binnen, terwijl Linda De Win net geen doodsb bedreigingen krijgt? Hangt Amy Winehouse met een witte neus in een struik, dan zijn de paparazzi er als de kippen bij; van Robert Downey Jr, ook een notoir (ex-)snuiver en -spuiter, bestaan dergelijke beelden niet.

Volgens Negra heeft het alles te maken met de ingebakken ideeën over hoe een vrouw zich hoort te gedragen – ideeën die nog altijd leven in de samenleving en in haar spiegel, de media. Altijd is er een ondertoon van vijandigheid tegenover vrouwen die het maken in het openbare leven, die succes hebben, die ambitie tonen, die niet aan de haard blijven. Er is altijd die drang om aan te tonen dat arbeid en gezin niet samengaan en er plezier in te scheppen als deze vrouwen in het stof bijten.